

Resan till Kappadokien i december 2013

Turkiet har många intressanta och unika sevärdheter, som ett område där kulturer mötts, krockat och smält ihop under 1000-tals år. Även naturen bjuder på oväntade vyer.

Vi åkte lite "off season"...

Vi flög till Antalya den 7 december och tillbringade första dagen på en båt på floden Manavgat ut till havet. Svenskt majväder och de hurtigaste tog ett dopp (inte vi). På återvägen till hotellet i Belek besökte vi moskén i Serik och fick lära oss lite moské-etikett, bl.a. hur man tvättar sig innan besöket.

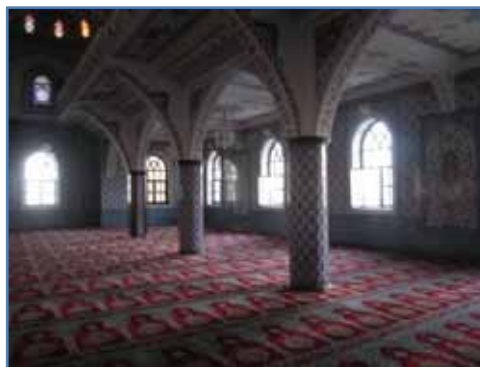
Från flodbåten ner mot havet kunde vi studera landskapet och lokalbefolkningens söndagsutflykter.

På den långa sandreveln vi landade vid fanns flera stånd och ett gatukök. I resans lunchpaket ingick en lokal fiskrätt på akterdäck.

Moskén i Serik.
Ju fler minareter desto finare moské.

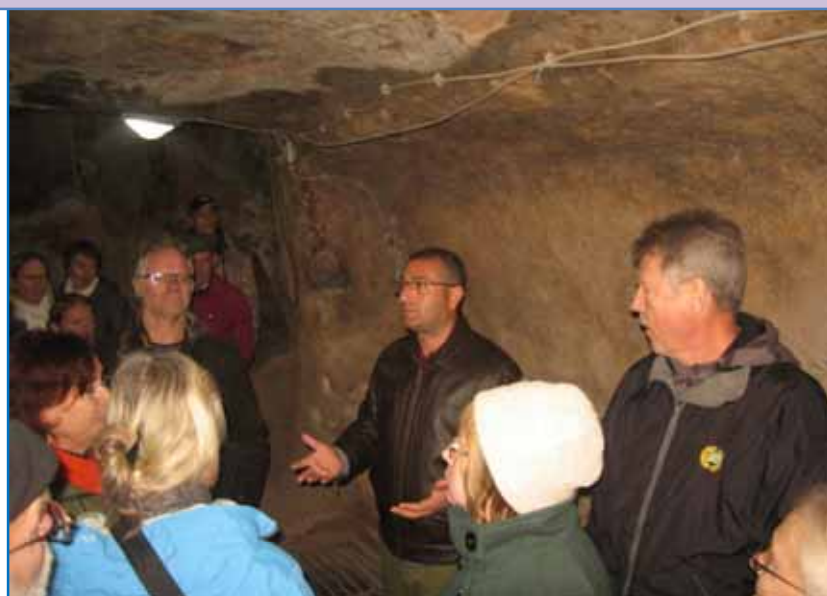
Varje ruta i mattan är en "bänkplats"

Dagen därpå åkte vi upp till Kappadokien i vår buss, som var vår fasta punkt under hela resan.

Landskapet på vägen dit skiftade från vilt berglandskap till befolkade slätter

Den underjordiska "staden" Derinkuyu som började byggas 700 f.Kr.

Vår engelsktalande turkiska guide berättar om grottornas fascinerande historia

Kappadokien är bl.a. känd för sitt stora bestånd av grottor, som människor karvat ut ur det mjuka berget (av tuff) under årtusenden.

En del blev ett skydd på den tiden då perserna [Akemenidernas rike 550–330 f.Kr.] härjade i dessa trakter. Befolkningen skapade sig hela städer under markytan, med massor av rum och gångar för ett fungerande samhälle. Där levde man långa tider, upp 20.000 personer(!), helt under jord med husdjur och förnödenheter och smög bara upp när man räknade med att inte bli sedd. Man har svårt att föreställa sig hur det var att leva så underjordiskt, bokstavligen, under lång tid!

Vi kom nu upp till vintern, men snölagret gav en speciell skärpa åt landskapets säregna konturer

Trots snölagret var kommersen i full gång

Ibland verkade detta grott- och topplandskap oändligt

Världsarvet Göreme: Vi tog oss en rejäl promenad i Göreme, ändå såg vi bara en bråkdel av de grottor som fanns. De flesta var utkarvade för 1800 år sedan då kristna flydde undan romarna. I Turkiet grundades flera av de allra tidigaste kristna församlingarna. På 300-talet e.Kr. bildades en eremitkoloni här.

”I apostlarnas fotspår” kallades resan. Detta är en av 400 kyrkliga grottrum i Göreme. Färgen är original. Äggtempera målat direkt på bergets yta.

De profana håligheterna var ännu fler. Det finns grottkomplex som är 10 våningar!

Dervishdans är i själva verket en gudstjänst – något vi lärde oss på denna resa.

På "Turkisk afton" fick vi se mycket dans, nu profan

Att få besöka mattvävarkooperativet (> 3000 medlemmar), med sina höga ambitioner, var mycket lärorikt. Hur kan man enkelt se om en matta är äkta? Det vet vi nu. Det fanns möjlighet att köpa mattor, men priset var i paritet med äktheten, så det blev få köp. Försäljningsstilen var sympatisk.

På återvägen tittade vi på Sidenvägens värdshus, serajerna.

Sista dygnet i Turkiet var vi tillbaka i Antalya och det svenska majvädret. Staden är gammal även om det mesta är nybyggt i denna turistort. - Vi får inte glömma att landet idag är en av världens större ekonomier (Turkiet ca 14:e, Sverige ca 21:a), något som på många sätt syns tydligt, tex. på vägarna. För den nationella stoltheten finns ett förflutet av 600 år i stormaktsställning, som inte förlorades helt förrän efter Första Världskriget. Så varför stå med mössan i hand?

Vi lämnade Turkiet klart uppdaterade, efter vår första resa dit.

